

[Bernhard Baunsgaard]

mening meget lidt gennemtænkte lempelsesregel for lejeværdierne, der jo kunne være ordnet på en helt anden måde; nu har man en ødelæggelse i en vis udstrækning af den økonomiske genopretning, der hidtil er sket. Men det kan vi jo få lejlighed til at snakke om på anden vis.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal bare afslutningsvis spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om de ord, der er udtalt heroppefra, betyder, at det radikale venstre ikke vil være med til at gennemføre lovforslaget i denne folketingssamling, men at de gerne vil være med til at gennemføre et lovforslag, der sikrer en ligestilling mellem andelsejede møller og interessentskabsejede møller, i næste folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, man kan selvfølgelig være meget tungnem. Jeg sagde, at jeg vil ikke være med til at gennemføre dette lovforslag. Jeg vil gerne være med til at drøfte tanken, om vi kan få lavet en eller anden form for andelsselskab på området, men det medfører efter min opfattelse også, at det må være et virkelig gennemført andelsforetagende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 257:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.

Af Lykketoft (S) m.fl.

(Fremsat 7/5 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det lovforslag, som folketingsmedlemmer fra socialdemokratiet har fremsat, indeholder 4 hovedpunkter. For det første ophæves de særlige beskatningsregler for andelsforeninger og andelsselskaber, således at de bliver undergivet almindelig selskabsbeskatning, der også skal omfatte omsætning med medlemmer, altså det modsatte af det lovforslag, vi lige har behandlet.

For det andet ophæves den særlige lempelsesbestemmelse for indkomst ved selskabers virksomhed i udlandet. Efter denne bestemmelse nedsættes selskabsskatten med halvdelen af det skattebeløb, som forholdsmæssigt svarer til den udenlandske del af indkomsten.

For det tredje ændres reglerne for sambeskatning af selskaber, således at adgangen til sambeskatning med udenlandske selskaber helt bringes til ophør og adgangen til sambeskatning mellem danske selskaber strammes betydeligt. Det skal således være en betingelse for sambeskatning af danske selskaber, at de har fælles ledelse, og at sambeskatningen er forretningsmæssigt velbegrundet.

Endelig for det fjerde forhøjes kommunernes andel af selskabsskatten fra 12 pct. til 24 pct.

Lovforslaget om at beskatte andelsselskaber og andelsforeninger på samme måde som anpartsselskaber og aktieselskaber begrundes i bemærkningerne med, at de gældende regler begunstiger andelsforetagender, der i øvrigt virker på lige fod med aktieselskaber i samme branche.

Baggrunden for den nugældende kooperationsbeskatning var imidlertid, at en kooperativ forening ikke kunne antages at drive erhverv, når omsætningen i det væsentlige var begrænset til medlemmernes kreds. Udgangspunktet var, at foreningens årlige overskud blev udloddet til medlemmerne i forhold til deres omsætning med foreningen. Foreningen kunne derfor betragtes som en forlængelse af det enkelte medlems erhvervsvirksomhed. Det er samme synspunkt, der har ført til, at foreninger generelt ikke be-

[Ministeren for skatter og afgifter]

skattes af overskud ved omsætning med medlemmer.

Det kan ikke på forhånd afvises, at kooperative virksomheder i visse tilfælde har udviklet sig således, at forudsætningerne for den særlige kooperationsbeskatning ikke længere er til stede. Jeg er derfor indstillet på at foretage en vurdering af, om og i givet fald i hvilket omfang en sådan udvikling har fundet sted. Herefter vil jeg overveje, om den gældende kooperationsbeskatning skal ændres, og hvilke ændringer der i givet fald skal foretages.

Det foreliggende lovforslag må regeringen imidlertid afvise, allerede fordi det ikke er muligt at overskue, hvilke konsekvenser det vil få for de kooperative virksomheder. Der til kommer, at forslaget ikke sikrer de kooperative virksomheder samme muligheder, som aktieselskaberne har for at få tilført kapital.

Ophævelsen af adgangen til lempelse af selskabers udlandsindkomst begrundes af forslagsstillerne i bemærkningerne med, at reglen tilskynder selskaberne til at placere deres indtægter i udlandet.

Jeg kan ikke gå ind for en ophævelse af reglen. Den virker efter min opfattelse som incitament for danske selskaber til at indtjene fremmed valuta ved at oprette filialer i udlandet. Desuden vil en del af de selskaber, som har virksomhed i udlandet, blive hårdt ramt af den beskatning, som en ophævelse af bestemmelserne vil medføre.

Det må videre tages i betragtning, at udlandslempelsen for skibs- og luftfartsindtægter er med til at kompensere for betalinger i udlandet, som ikke giver lempelse efter vore dobbeltbeskatningsaftaler.

Ophævelsen af adgangen til sambeskatning med et udenlandsk selskab begrundes af forslagsstillerne med, at det ikke er muligt i praksis at kontrollere regnskaberne i udenlandske selskaber. Som begrundelse for stramningen af reglerne om sambeskatningen mellem danske selskaber anføres, at de gældende regler kan give anledning til en utilsigtet udnyttelse ved salg af tomme selskaber med et uudnyttet underskud fra tidligere år.

Jeg mener, at adgangen til sambeskatning med udenlandske selskaber skal bevares. Det må være rimeligt, at danske koncerner med handels- eller produktionsselskaber i udlandet undergives en samlet koncernbeskatning. Det gælder da især, hvor et udenlandsk sel-

skab har underskud, som kun kan dækkes af bidrag fra et dansk moderselskab, der har overskud.

Det må absolut afvises, at det ikke er muligt at kontrollere regnskaber fra udenlandske datterselskaber. Konsekvensen af forslagsstillerens synspunkt ville da være, at skattemyndighederne på forhånd må opgive at kontrollere indkomst fra virksomhed i udlandet.

Den foreslåede stramning af reglerne for sambeskatning af danske selskaber forekommer heller ikke hensigtsmæssig. Det er ikke rimeligt at stille krav om, at selskaberne skal have fælles ledelse, og skattemyndighederne vil have meget vanskeligt ved at tage stilling til, om sambeskatningen er forretningsmæssigt velbegrunder. Hvordan i alverden skulle de dog kunne bedømme det?

Hvad angår modregning af underskud for indkomstår forud for sambeskatningen, kan der henvises til, at et sådant underskud ifølge sambeskatningsanvisningen kun kan bringes til modregning i overskud i samme selskab.

Kommunernes andel af selskabsskatten foreslås fordoblet med det formål at give kommunerne et større økonomisk incitament til at effektivisere ligningsarbejdet over for selskaberne. Både hensynet til ligningseffektiviteten og byrdefordelingen taler efter forslagsstillerens opfattelse for en sådan forhøjelse, selv om provenuet modregnes af staten.

Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til spørgsmålet om den kommunale andel af selskabsskatten, for det hører hjemme i de generelle byrdefordelingsdrøftelser mellem staten og kommunerne. Blot vil jeg i al stilfærdighed pege på, at kommunerne ifølge skattestyrelsesloven er forpligtede til at varetage selskabsligningen, uanset hvorledes provenuet fordeles mellem stat og kommune. I øvrigt skal det jo også tages i betragtning, at provenuet ikke indgår i den særlige kommunale udligningsordning.

Lovforslaget indeholder også en bestemmelse om ophævelse af selskabsskattelovens § 13, stk. 3. Efter denne bestemmelse skal udbytte fra et udenlandsk datterselskab ikke medregnes til det danske moderselskabs skattepligtige indkomst, såfremt datterselskabet beskattes efter regler, der ikke væsentligt afviger fra de danske. Når det som led i skattereformen er aftalt, at dobbeltbeskatning af aktieudbytter skal ophæves, forekommer for-

[Ministeren for skatter og afgifter]

slaget ærlig talt lidt besynderligt. Den bestemmelse, der nu foreslås ophævet, har jo netop til formål at hindre dobbeltbeskatning.

Af det anførte vil det fremgå, at jeg absolut ikke kan anbefale det fremsatte lovforslag. Lovforslaget betyder en væsentlig forringelse af selskabernes økonomiske vilkår – til skade for produktionen, beskæftigelsen og eksporten. Det kan regeringen naturligvis ikke gå med til.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er blot i anledning af ministerens ord om, at de kommunale skattemyndigheder naturligvis har pligt til at sørge for, at skatteministerens ligning af selskaberne sker effektivt og indgående. Ja, det er korrekt, men ministeren burde have tilføjet: »men vi må samtidig konstatere efter rigsrevisionens dokument til statsrevisorerne, at dette ikke sker«.

I en række tilfælde rundt i kommunerne har man konstateret, at der ikke sker denne meget grundige gennemgang af de enkelte selskabers regnskaber. Jeg kan her nævne, at en kommune svarer: »Hvis regnskabet ligner de foregående års, så går vi ud fra, at det er i orden.« Det er naturligvis ikke en indgående kontrol af, hvad der sker.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg er ganske enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at vi har problemer i forbindelse med selskabsligningen visse steder i landet, og jeg er naturligvis bekendt med rigsrevisionens bemærkninger. Mine bemærkninger i min tidligere tale går alene ud på, at jeg ikke finder det foreslåede middel hensigtsmæssigt og formålstjenligt i forhold til det problem, vi skal løse.

Stavad (S):

Efter skattereformen forsøger socialdemokratiet med bl.a. dette lovforslag at komme videre. Med skattereformen fik vi løst nogle konkrete problemer omkring personbeskatningen. Som vi hele tiden, også under behandlingen af skattereformen, har gjort opmærksom på, mener vi, at der er en lang række områder i vort skattesystem, som vi må tage op ét for ét. Dette er altså et bud på nogle konkrete problemer, som vi mener at vi må have gjort noget ved.

Jeg forstod på ministeren, at han i forhold til en beskatning af andelsselskaberne svarende til aktieselskabsbeskatningen er åben over for i hvert fald at få undersøgt problemet. Det er der grund til at takke for, fordi det i hvert fald er en åbning, som jeg håber der må komme noget godt og fornuftigt ud af.

Det havde i øvrigt også været bemærkelsesværdigt, hvis vi havde fået en meget afvisning fra en konservativ skatteminister på dette område; jeg mener at erindre noget om, at det skulle være et godt konservativt standpunkt. Det var selvfølgelig spændende, om skatteministeren kunne få lov til at sige det for venstre, men dér kan jeg så forstå, at man har indgået et kompromis om, at nu skal tingene undersøges. Vi håber og regner med, at vi kommer videre på et senere tidspunkt, der ikke ligger særlig langt ude i fremtiden.

Vedrørende spørgsmålet om lempelsesreglerne for udenlandsk indkomst konkluderede ministeren til i hvert fald min meget store overraskelse, at en gennemførelse af det, socialdemokratiet foreslår, vil betyde, at vi besværliggør eksporten. Ja men hvad er det for en eksport, vi besværliggør? Det er eksporten af danske arbejdspladser. Vi har i dag et regelsæt på det område, som betyder, at man ikke bare får lempelse i forhold til den skat, man betaler i udlandet af sin udenlandske indkomst, men at man igennem en udenlandsk indkomst kan nedbringe skatten af sin danske indkomst. Man bliver altså gunstigere stillet, hvis man flytter nogle af de arbejdspladser, man har i Danmark, til udlandet.

Det er en regel, som også ud fra et erhvervs- og beskæftigelsessynspunkt er forkert, og som jo har sin egen specielle historie. Den går vel tilbage til 1903, hvor vi ikke havde dobbeltbeskatningsoverenskomster og andre regler i ligningsloven, som gjorde det stykke arbejde, som lempelsesreglerne er sat til at gøre, og derfor får man i visse situationer nogle, om jeg må sige det lidt firkantet, dobbeltlempelser.

Det betyder i praksis, at vi eksporterer danske arbejdspladser, og det kan der ikke være sund fornuft i, heller ikke for en konservativ skatteminister, som jo sammen med den øvrige regering og sammen med os an-

[Stavad]

dre i den danske befolkning sidder med betalingsbalanceproblemer.

Så var der spørgsmålet om sambeskatning, som skatteministeren også afviste, også sambeskatningen med udenlandske virksomheder. Der er jo bl.a. det at sige – ud over at det faktisk er umuligt tilbunds gående at kontrollere og efterprøve den udenlandske indkomst i den udenlandske virksomhed, som man bliver sambeskattet med – at det jo også er en helt særpræget dansk regel. Mig bekendt har ingen af de skattesystemer, som vi i øvrigt kan sammenligne vort med, tilsvarende muligheder for sambeskatning med udenlandske selskaber. Det er regler, som kan bruges, men så absolut også misbruges, og det kan vi under udvalgsarbejdet få dokumenteret.

Derudover forsøger vi også at stramme de danske sambeskatningsregler i forhold til de tomme aktieselskaber. Vi får ikke løst hele problemet her, bl.a. problemet, at man køber et tomt aktieselskab med et stort underskud og derefter får nogle værdipapirer derind, som giver et afkast, som bliver skattefrit, fordi der er et gammelt underskud. Det problem løser det her forslag desværre ikke. Det er en anden operation, som vi skal i gang med senere, og som måske er mere teknisk kompliceret. Derfor håber vi, at skatteministeren vil være parat til at medvirke.

Tiden er udløbet, men jeg vil gerne sige, at jeg mener, det er vigtigt, at vi også omkring ligningsindsatsen får gjort det økonomisk attraktivt for kommunerne at gå ind og ligne, så det ikke decideret skal koste kommunerne penge at foretage en årlig selskabsligning.

Arne Lund (KF):

Det foreliggende lovforslag fra socialdemokratiet om ændring af indkomstbeskatning af aktieselskaber er jo her for lidt siden blevet afvist af skatte- og afgiftsministeren med en række argumenter, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig på det konservative folkepartis vegne. Jeg skal ikke gentage disse argumenter. De var jo klare nok og burde have virket overbevisende på forslagsstillerne. Så jeg skal på de konservatives vegne afvise lovforslaget og kun gøre et par små sidebemærkninger.

Den ene er, at det er værdifuldt, at skatte- og afgiftsministeren nærmere vil undersøge, i

hvilken udstrækning baggrunden for den særlige proportionsbeskatning er ved at bortfalde, og at skatteministeren eventuelt i lyset af resultatet af en sådan undersøgelse vil komme med forslag til revision af beskatningen på dette område. Det er tilfredsstillende, og det synes jeg også at forslagsstillerne burde stille sig tilfreds med.

Den anden sidebemærkning er, at jeg finder det noget ejendommeligt, at man vil tildele kommunerne en større andel af provenuet af selskabsskatten med den motivering, at derved ansføres kommunerne til at gennemføre en mere effektiv ligning. Det er jo en nok så farlig ting at foreslå. Tænk, hvis den blev overført til en lang række andre områder! Det burde være sådan, at kommunerne foretager en effektiv ligning, fordi de skal gøre det, og ikke fordi de skal skaffe sig indtægter igennem et forslag som det foreliggende.

I øvrigt går jeg da ud fra, at det ligger sådan, at kommunerne får deres andel af den forhøjelse af selskabsskatteprocenten fra 40 til 50, som blev gennemført. Hvis det ikke er tilfældet, så må det jo bero på, at provenuet af den afgift udelukkende skulle indgå i statskassen.

Men som sagt: det afgørende må være, at man ikke motiverer kommunerne ad den vej, men at man i almindelighed må gå ud fra, at kommunerne opfylder den almindelige pligt, de har til at foretage en effektiv ligning.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan helt tilslutte sig den afvisning af lovforslaget, som skatteministeren kom med her i dag, og jeg vil blot knytte nogle enkelte supplerende bemærkninger til den, bl.a. inspireret af hr. Stavads indlæg.

For så vidt angår den del af socialdemokratiets forslag, der omhandler andelsbeskatningen, viede hr. Stavad jo venstre en særlig interesse i sit indlæg. Det er selvfølgelig velbegrundet, at hr. Stavad gør det. Jeg vil gerne kvittere ved at understrege, hvad der er venstres holdning i den sag. Vi deler helt den opfattelse, som skatteministeren gav udtryk for i sit indlæg, nemlig at vi må afvise forslaget, sådan som det foreligger her fra socialdemokratiets side. Men på den anden side er vi i venstre åbne over for at vurdere, om de særlige historiske begrundelser for andelsbe-

[Fogh Rasmussen]

skatningen nu også er til stede i dag på alle områder.

Den særlige historiske baggrund for andelsbeskatningen er jo, at andelsselskaberne i deres oprindelse skulle betragtes som medlemmernes forlængede arm. Virksomhederne havde ikke primært det formål at indtjene et overskud til sig selv, men at være – i hovedsagen jo landmændenes – produktionsvirksomheder. Overskuddet blev udloddet til landmændene efter deres andel i omsætningen, og overskuddet kom på den måde til endelig beskatning hos landmanden.

Vi ved alle sammen, at i de år, der er gået, har andelsbevægelsen ligesom alle andre erhverv i landet udviklet sig, og det gør det rimeligt, at vi i dag tager op til en vurdering, om der så på alle felter stadig er samme begrundelse for den særlige andelsbeskatning som tidligere.

Jeg vil fremhæve én meget markant svagheit ved socialdemokratiets lovforslag, som i sig selv er nok til en afvisning af forslaget. Forslaget tager overhovedet ikke hensyn til de særlige problemer, som andelsselskaber har med at fremskaffe kapital til selskabernes drift. Der er jo i hvert fald den markante forskel på et aktieselskab og et andelsselskab, at aktieselskabet kan gå på børsen og hente risikovillig kapital. Den samme mulighed står ikke åben for et andelsselskab, hvis de bærende og, synes jeg, positive principper i andelsbevægelsen skal bibeholdes.

Derfor er der en klar forskel i mulighederne for fremskaffelse af kapital, som i sig selv begrunder en skattemæssig forskelsbehandling mellem et traditionelt selskab og et andelsselskab. Disse forhold er der overhovedet ikke taget stilling til i socialdemokratiets forslag, og derfor har vi meget nemt ved at afvise forslaget, sådan som det ligger her.

Vi afviser selvfølgelig også forslaget om at ophæve den særlige udlandslempelse. Hr. Stavad kaldte udlandslempelsen for en tilskyndelse til eksport af danske arbejdspladser. Jeg ser snarere udlandslempelsen som et incitament for danske virksomheder til at hjemtjene udenlandsk valuta til Danmark ved at placere virksomhed i udlandet, altså som noget positivt.

Hvis virkelig hensynet til betalingsbalancen optog hr. Stavad så stærkt, kunne hr. Stavad jo med lige så stor ret stille forslag om, at den lempelse, der i dag findes for ind-

komst ved virksomhed i udlandet, kom til at gælde for eksportindtægter tjent i Danmark. Nu ved jeg godt, at det vil hr. Stavad selvfølgelig ikke drømme om at foreslå, men det afslører, at det ikke er hensynet til betalingsbalancen, der optager hr. Stavad så stærkt, men derimod forfølgelse af selskaberne.

Endelig må vi afvise forslaget om at give kommunerne en større andel af selskabsskatteprovenuet – alene af den grund, at det vil forstærke skævhederne mellem kommunerne, for det er jo helt tilfældigt, hvilke kommuner der nu er blevet hjemstedskommuner for de store skattegivende aktieselskaber. Jo større andel kommunerne får af selskabsskatteprovenuerne, desto større skævheder vil der blive mellem de kommuner, der typisk er hjemstedskommuner for selskaber, og de kommuner, som typisk ikke er det.

Vi må altså afvise dette forslag fra socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, der er grund til at takke hr. Fogh Rasmussen for den meget, meget fine illustration af, at jeg havde ret i min påstand om, at de lempelsesregler, vi har i dag, betyder eksport af arbejdspladser. Hr. Fogh Rasmussens konklusion var, at hvis ikke det skulle betyde eksport af arbejdspladser, så skulle man give en tilsvarende lempelse af eksportindtægter fra danske virksomheder. Jeg synes, der er grund til at sige tak til hr. Fogh Rasmussen for, at han illustrerede og dokumenterede mit udsagn på en langt bedre måde, end jeg selv evner.

Rahbæk Møller (SF):

Fra SFs side kan vi støtte, at andelsselskaber inddrages under den almindelige selskabsbeskatning. Vi kan også støtte, at den kommunale andel af selskabsskatten forhøjes. Det sidste har vi selv foreslået flere gange, senest ved forhøjelsen af selskabsskatten i 1985.

Vi kan selvsagt også støtte, at adgangen til udlandslempelse og sambeskatningen med udenlandske datterselskaber ophæves. Det behov, der måske oprindeligt har været for disse bestemmelser, er for længst tilgodeset ved reglerne om dobbeltbeskatning, og i dag betyder de blot, at virksomheder, der lægger

[Rahbæk Møller]

en del af deres indtjening i udlandet, slipper billigere i skat.

Reglerne virker i dag så kunstigt, at man kan tjene både ved at sørge for indtjening i den udenlandske filial og ved at konstruere et underskud. Her er virkelig tale om et spil, hvor man får jackpot, næsten uanset hvad man gør. Disse regler burde have været afskaffet for længst. Når jeg alligevel stiller mig lidt undrende over for, at socialdemokratiet foreslår dem afskaffet netop nu, skyldes det en så sjældent omtalt ting som politisk moral.

Disse regler er jo led i en større helhed, der drejer sig om muligheden for at unddrage sig skat ved at udnytte internationale forhold. Som bekendt vedtog folkettinget i 1983 på forslag fra SF og med bl.a. socialdemokratiets støtte, at skatteministeren skulle ned sætte et udvalg til at kulegrave disse forhold. Udvalget, det såkaldte B 50-udvalg, skulle have fuldført sit arbejde inden udgangen af 1984, men blev først færdigt i løbet af 1985.

Udvalgets betænkning er aldrig blevet offentliggjort. Det indgik nemlig i skatteforliget, at der skulle gribes ind mod internationalt skattesnyd efter udvalgets anbefalinger, og skatteministeren undlod derfor at offentliggøre betænkningen, indtil han var klar med sit lovforslag. Tankegangen var, så vidt vi har forstået, at han ikke ville offentliggøre en kagebog i skattesnyd og påtænkte foranstaltninger herimod, før han var rede til at fremsætte forslag. Det kan vi da godt forstå.

Hverken forslagene eller betænkningen er kommet endnu, så det er åbenbart ikke disse spørgsmål, der har størst prioritet hos forligspartierne.

Det var lidt bittert for SF, at et udvalgsarbejde, som vi havde iværksat, skulle udmøntes af et andet flertal, men den slags er man jo somme tider nødt til at affinde sig med i politik. Vi har helt undladt at stille forslag på baggrund af betænkningen, selv om dele af dens indhold jo efterhånden er sivet ud.

Men når nu socialdemokratiet pludselig frmsætter to af udvalgets anbefalinger som lovforslag, må vi undre os lidt. Det må vel betyde, at socialdemokratiet i de fortrolige forhandlinger ikke har kunnet få regeringen til at lukke disse to huller, men at der nu er frit spil for alle til at fremsætte de forslag fra betænkningen, som man kan opsnuse. Var

det så egentlig ikke mere ærligt simpelt hen at offentliggøre betænkningen?

Hvis fremsættelsen skal ses som et udtryk for, at det var en fejl at lade udmøntningen af B 50-udvalgets betænkning være et led i skatteforliget, skal vi da hilse denne erkendelse velkommen. Skatteministerens indlæg her i dag gav jo intet som helst løfte om, at regeringen vil være med til at lukke selv de mest oplagte huller.

Socialdemokratiet foreslår skattefriheden for udbytte fra udenlandske datterselskaber ophævet. Det kan vi støtte. Forslaget er i modstrid med EFs forslag til datterselskabsdirektiv. Det generer ikke os, men udtrykker forslaget, at også socialdemokratiet er modstander af ovennævnte direktiv? Det er somme tider vanskeligt at følge socialdemokratiets EF-politik. Derfor spørgsmålet.

Endelig foreslås en ændret formulering af bestemmelserne om sambeskatning mellem danske selskaber. Ifølge bemærkningerne er der tale om stramninger, men ifølge lovteksten ophæves kravet om fuldt ejerskab. Jeg håber, der er tale om en skrivefejl.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget støtte.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag er vel først og fremmest et forslag, der skal gøre det muligt for os i skatte- og afgiftsudvalget at arbejde med problemerne, og det kan jo aldrig skade.

Der er fire dele, som indgår i forslaget. For det første drejer det sig om andelsselskaber. Vi har lige behandlet et lovforslag, hvor en del af forslagsstillerne fra dette forslag gik igen. Det forrige forslag om andelsselskaber gik ud på at styrke andelsselskaberne, dette går ud på at svække andelsselskaberne, så en ligefrem logisk sammenhæng imellem de to forslag er der ikke.

Jeg tror, det er mere end et år siden, at jeg bad skatteministeren om at se på et bestemt forhold i forbindelse med andelsselskaber. Medlemmer af et andelsselskab kan i dag efter gældende regler vedtage at ophæve andelsselskabet og så dele den formue, der måtte være at fordele. Det er blevet brugt i en række tilfælde. Det finder jeg er usmageligt, når vi samtidig har den mildere form for beskatning af andelsselskaber. Jeg bad skatteministeren om at overveje, hvad vi kunne

[Bernhard Baunsgaard]

gøre ved det. Det er ikke lykkedes at få tid til det på grund af det meget store arbejde med skattereformen, men jeg håber da, at vi i den kommende samling kan behandle den side af sagen. Jer er stærkt interesseret i, at vi får lukket det smuthul, der er her.

Men så må jeg nok føje til, at jeg er, så vidt jeg kan skønne, helt enig med hr. Fogh Rasmussen, som omtalte, at de særlige forhold for andelsselskaberne specielt med hensyn til at skaffe kapital gør, at de må behandles anderledes, hvis man i øvrigt er interesseret i at bevare denne form for økonomisk samvirke, hvad vi som radikale er.

De to forslag, om adgangen til lempelse af selskabers udlandsindkomst og om indgrebet mod sambeskatningen med udenlandske selskaber, er jo begge indeholdt i den betænkning, som onde tunger påstår i mere end et halvt år, vel snarere trekvart år, har været låst ned et eller andet sted ovre i skatteministeriet. Børsens Nyhedsmagasin har jo offentliggjort meget store dele af denne betænkning, så den må jo eksistere på en eller anden måde.

Jeg vil gerne sige, at dette er kun to af de forslag, der opregnes i betænkningen fra B 50-udvalget. Jeg er, som det er i hvert fald hr. Lykketoft, hr. Stavad og skatteministeren bekendt, stærkt interesseret i, at der gøres noget angående en række af de forslag, der siges at være indeholdt i denne betænkning. Hvorfor vi lige skal pille de her to ud, ved jeg ikke.

Om kommunernes andel af selskabsskatten synes jeg, det ville være godt, om man læste bemærkningerne til det her igennem. Det er udtrykkeligt understreget, at man, for en række kommuner – det kunne gælde København, Odense, Århus, Ålborg og andre større kommuner – ville få en mere effektiv ligning, hvis kommunerne selv fik større udbytte. Men det er også i bemærkningerne påpeget, at det for en række mindre kommuner – og det var det, som jeg hentydede til i mit første korte indlæg – ingen virkning vil have. De er bange for at genere den store arbejdsgiver i kommunen.

Jeg vil godt spørge, om skatteministeren har taget stilling til det, der står i bemærkningerne om et mere effektivt statsligt tilsyn. Vi må jo konstatere, at når selskaberne ikke betaler det, de skal, så kommer almindelige lønmodtagere og andre erhvervsdrivende til

at betale. I bemærkningerne foreslås større statsligt tilsyn, og at der stilles en særlig statslig bistand til rådighed for de mindre kommuner. Har skatteministeren en holdning til det allerede? Ellers vil jeg naturligvis vente og stille spørgsmålet gennem udvalget.

Endelig er jeg nødt til at omtale én ting i bemærkningerne til lovforslaget. Forslaget indbringer mindst 1 mia kr. mere fra selskaberne, konstaterer socialdemokraterne. Jeg ved ikke, om denne bemærkning skal opfattes som en slags bod, fordi socialdemokraterne ikke var med til at stemme for den forhøjelse af selskabsskatten på 25 pct., som regeringen og de radikale gennemførte.

Ove Jensen (FP):

Det er jo velkendt, at vi her i Danmark sammenlagt har verdens hårdeste beskatning. Derfor er det faktisk utroligt, at hver eneste gang der kommer et lovforslag til behandling her i folketinget, går det ud på en yderligere skatteskærpelse. Det er det, der er tilfældet med det forslag her. Det er det, der er tilfældet med samtlige skatteforslag, der bliver fremlagt.

Her er tale om en ny alvorlig skatteskærpelse over for vore virksomheder. Det er jo ikke mere end godt et år siden, at man forhøjede selskabsskatten med 25 pct., og så er man i regeringspartierne og hos de klogeste inden for socialdemokratiet meget forbavsende og forundrede over, hvorfor det går så dårligt med vor produktion og vor eksport, og hvorfor vi har så stort et undeskud på betalingsbalancen.

Det er der overhovedet ingen grund til at undre sig over. Når man skaber sådanne skatteforhold for virksomhederne, så er det helt naturligt og logisk, at det har den virkning, at vi får mindre produktion og mindre eksport og derfor selvfølgelig større gældsætning til udlandet. Man skulle gå den modsatte vej, men det vil man åbenbart ikke.

Fremskridtspartiet afviser lovforslaget her. Vi vil stemme imod, hvis det nogen sinde kommer til afstemning

Lykketoft (S):

Jeg er nødt til at minde hr. Bernhard Baunsgaard om, at vi sad i forhandlinger i foråret 1985 om skattereformen, og midt i disse forhandlinger, hvori forhøjelsen af sel-

[Lykketoft]

skabsskatten indgik, meldte regeringen og de radikale, at de ville forhøje selskabsskatten som led i overenskomstindgrebet.

Det kritiserede vi, ikke fordi vi på noget tidspunkt har været modstandere af forhøjelse af selskabsskatten – det har vi selv foreslået i folketinget – men fordi vi ville have sikkerhed for, at provenuet af forhøjelsen af selskabsskatten var til rådighed for skattereforen. Den sikkerhed fik vi efterfølgende.

Men vi undlod at stemme for forslaget vedtagelse på det tidspunkt af to grunde, og det kan hr. Bernhard Baunsgaard slå efter i annalerne, hvis han ikke kan huske det; det kan han åbenbart ikke. Den ene var, at skatteministeren lukkede overgangsbestemmelsernes huller med en si ved at gøre det muligt for virksomhederne i meget betydeligt omfang at flytte virksomhedsindkomst tilbage til 40 pct.-beskattede år. Det kritiserede vi meget kraftigt. Vi syntes, det var en ringe løsning. Vi syntes, det var ringe, at de radikale ikke fik de overgangsregler ordentligt på plads.

Men det betyder naturligvis ikke – det ved hr. Bernhard Baunsgaard udmærket, derfor er det underligt, at han fremfører de synspunkter, han gør – at socialdemokratiet på noget tidspunkt har været modstander af selskabsskatteforhøjelsen. Vi har da også siddet i fællesskab, da vi skrev skatteforligsaftalen, og medregnet dette provenu, stillet det til rådighed fra 1. januar 1987 for skattereforen:

Jeg synes, det er nødvendigt at få de her ting på plads, sådan at de besynderligheder, hr. Bernhard Baunsgaard ser, kan blive manet i jorden, for det er der ikke nogen besynderligheder i.

Der er heller ikke nogen besynderlighed i eller modstrid mellem det forslag, som blev debatteret lige før, om andelsvindmøller, og det, der her er indeholdt vedrørende andelsbeskatningen. De ting har indholdsmæssigt ikke nogen sammenhæng. Det vedrører slet ikke de samme bestemmelser i selskabsskatte-loven. Det kan hr. Bernhard Baunsgaard forvisse sig om ved at slå op.

Om andelsselskaberne vil jeg godt sige, at den gamle kooperationsbeskatning var sikkert rigtig, da den blev indført; den havde sine særlige begrundelser.

Vi ser i de senere år to fænomener, der formentlig er meget bred utilfredshed med

her i folketinget. Det ene er, at gamle andels-selskaber i betydeligt omfang er gået ind i skattespekulationsarrangementer, som spiller på forskellen mellem almindelig selskabsbeskatning og den særlige andelsbeskatning. Det andet er, at der er groet en underskov frem af nye såkaldte andelsselskaber, hvis eneste formål er skattespekulation, og hvis udgangspunkt og aktivitet intet har at gøre med det, som var landbrugets oprindelige andelstanke.

Derfor er det at inddrage andelsselskaberne under så nær som muligt almindelig selskabsbeskatning ikke så meget et spørgsmål om at få flere penge; det er ikke her, milliarder kommer fra. Det er tvivlsomt, om der i en årrække kommer nævneværdigt flere penge, end den gamle andelsbeskatning giver. Det er et systemmæssigt ordensproblem, at vi ligesom får afsluttet den bestræbelse, som var bærende i skattereformdrøftelserne: at samme type erhvervsaktivitet, uanset organisationsform, blev beskattet på nogenlunde ensartet måde. Det er det, det handler om. Det er egentlig ganske indlysende rimeligt.

Vi kunne altså ikke blive enige med regeringen – i hvert fald ikke med venstre, må man vel sige – i forhandlingerne om det, og derfor forbeholdt vi os at søge et flertal i folketinget til at få det ændret efterfølgende. Det er det, vi nu spiller op til forhandlinger om.

Jeg ved selvfølgelig godt, at kooperationen eller andelsselskaberne har særlige kapitaltilførselsproblemer, det er vi også indstillet på at drøfte, men vi skal dog lige gøre opmærksom på, at den konstruktion, vi foreslår for andelsselskaberne, er den form for selskabsbeskatning med fradrag for udlodninger, brugsforeningsbevægelsen har levet med i ganske mange år.

Vi er selvfølgelig villige til at diskutere nærmere, hvordan denne inddragelse af andelsselskaberne under selskabsbeskatning kan ske så skånsomt som muligt og med tilgodeselse af de særlige kapitaltilførselsproblemer, der kan være for andelsselskaberne.

Jeg noterede mig selvfølgelig med interesse og en vis glæde, at skatteministeren var indstillet på at udrede disse problemer. Det, man kan spørge skatteministen om, er så: i hvilken form skal den udredning foregå? Med hvilke tidsfrister skal den foregå? Er

[Lykketoft]

det sådan, at udredningen skal have en tidsfrist på 1-1½ år – hvilket regeringen anser for sin maksimale levetid – så man bliver fri for en intern diskussion mellem venstre og konservative? Eller er det noget, man vil tage hurtigt fat på, så vi kan få et udspil fra regeringen efter sommerferien?

Med hensyn til de øvrige forslag, der er indeholdt i dette lovforslag, er der to elementer, jeg har set i avisen skulle være omhandlet i B 50-betænkningen om skatteflugt til udlandet.

Vi har hele tiden fra socialdemokratiets side forestillet os, at disse regler skulle op til diskussion. Når vi har taget det med her i et eget forslag, er det, fordi der ikke, så vidt vi kan bedømme det, er tale om regler, der kan spekuleres imod i den periode, hvor folketinget behandler sagen. Der er tale om nogle meget generelle bestemmelser, som tiden er løbet fra, og som vi længe har ønsket ændret.

Vi har for en ordens skyld spurgt regeringen, om man opfatter det som en del af den forholdsvis kortfattede formulering, der er i skattereftaften om udlandstransaktioner. Dertil har man sagt i regeringen, at det gør man ikke. Så synes vi, at vi skulle tage et initiativ til at bringe disse beløbsmæssigt væsentlige, men teknisk forholdsvis overskuelige problemer frem til en diskussion i folketinget.

Det betyder ikke, at vi mener, det var en fejl at prøve som led i skattereftaften på en række andre områder at tage fat på udlandsflugtproblemer af mere personlig karakter: folk, som flygter fra en skat, osv. Det vil vi gøre, det har vi haft visse forhandlinger om, og der har også været en rimelig udvikling i de forhandlinger, men det vil jo komme frem, når folketinget mødes igen efter ferien.

Jeg vil godt sige om udlandslempelsesreglerne, at det, der er tale om her, er et regelsæt, der har overlevet sig selv, fordi man har lavet en intern hjemmel til lempelse i ligningslovens § 33 og man har lavet et meget omfattende net af dobbeltbeskatningsoverenskomster med udlandet, der også giver lempelse for indtægt i udlandet. Og så har man ved siden af denne gamle udlandslempelse, som i virkeligheden, som hr. Stavad så udmærket beskrev det, ikke virker som tilskyndelse til eksport af varer, men som tilskyndelse til eksport af danske arbejdsplad-

ser til udlandet. Det synes vi er absurd. Det synes vi man skal lave om, og det synes vi man skal lave om så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg vil ikke udelukke, at der kan være nogle særlige problemer for skibs- og luftfart, som man skal diskutere i den forbindelse; det er vi selvfølgelig også indstillet på at drøfte nærmere under udvalgsarbejdet. Vi synes ikke, at der kan findes nogen form for saglig begrundelse for en regel, hvis indretning er sådan, at jo større en del af sin indkomst, f.eks. en bank kan lægge over i sin filial i f.eks. Luxembourg, jo lavere bliver den effektive beskatning ikke alene af den indtægt, man får flyttet over til Luxembourg, men også af den samlede indtægt, banken har her og i Luxembourg. En sådan regel må enhver med indsigt i skattelovgivning da kunne se er uholdbar og antikveret, og det må vi se at få taget fat på at få lavet om.

Om sambeskatningen med udenlandske selskaber vil jeg bare sige, at mig bekendt er der ikke noget andet land, der har tilsvarende regler, og det er nok, fordi reglerne giver så umådeholdent store muligheder for at undergrave det nationale skattegrundlag. Derfor foreslår vi disse regler ændret og også en stramning af reglerne om sambeskatning mellem danske selskaber.

Det er klart, at det er vanskeligt for et oppositionsparti teknisk at formulere sådanne lovforslag. Derfor skal man selvfølgelig se et oppositionsforslag af denne karakter ikke som noget, vi mener vi har intentioner om, men som noget, vi teknisk meget gerne vil have rettet til under et udvalgsarbejde med bistand fra regeringen.

Jeg vil afslutningsvis bare sige om fordelingen af aktieselskabsskatten mellem kommuner og stat, at jeg forstod, at der var visse muligheder for at snakke videre om det, få belyst de fordelingsmæssige muligheder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Lykketoft var utilfreds med, at jeg mindede om, at socialdemokratiet ikke stemte for den forhøjelse af selskabsskatten med de 25 pct., som et flertal i folketinget gennemførte, og mente, at der var besynderligheder ved det. Hr. Lykketoft sagde, at der var

[Bernhard Baunsgaard]

to betænkeligheder fra socialdemokratiets side.

Der skulle for det første være sikkerhed for, at beløbet – 4 mia kr. anslog man det til – var til rådighed for skattereformen. Ja, det blev klaret inden tredje behandling, inden lovforslaget blev vedtaget, gennem erklæringer fra stats- og skatteminister, så det kan ikke være andet end rimelig grund.

Det næste var, at der var så store huller i forslaget, at det var forkert at stemme for det. Jeg husker socialdemokratiets indvending, at det var et led i julepakken, og at det ville man ikke blandes ind i. Hvis det var hullerne, så havde der været al mulig grund til at påpege, hvordan de huller skulle lukkes.

Det er vist ikke mig, der er besyndelig, når jeg påpeger det, det er vist socialdemokratiets optræden i sin tid. Jeg kan da minde om, at SF sagde: det er rimeligt, at selskaberne under alle omstændigheder kommer til at betale noget mere til samfundsdriften. SF stemte for det.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Så vidt jeg opfangede det, var hr. Lykke-tofts forklaring på, at socialdemokratiet nu begynder at fremsætte forslag fra en ikke-offentliggjort betænkning, dels at man ikke mente, at der kunne spekuleres i disse to regler, dels at man havde spurgt regeringen. Det første er ikke rigtigt. Der vil givetvis blive spekuleret i ophævelse af sambeskatningen, f.eks. ved at konstruere særlig store fradrag nu, før den ophæves.

Jeg kan ikke lade være med at spørge: er det også en taktik, man vil anbefale os? Skal vi nu samle alle de forslag sammen, vi på en eller anden måde kan finde ud af, og så sende en liste til regeringen og spørge: må vi godt? Hvad er det for en fremgangsmåde, når vi har en betænkning, der ikke er offentliggjort – af gode politiske grunde – at nogle, der deltager i forhandlingerne, lige pludselig spiller ud med visse forslag? Jeg synes, det er en ejendommelig måde.

Der var to spørgsmål, hr. Lykke-toft åbenbart ikke havde tid til at besvare, og derfor vil jeg gerne gentage dem. For det første skal forslaget ses som udtryk for, at man nu er modstander af moder/datterselskabsdirek-

tivet? For det andet: er det en skrivefejl, at kravet om fuldt ejerskab i forbindelse med sambeskatning med danske virksomheder er udgået?

(Kort bemærkning).

Lykke-toft (S):

Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard fremturer. Hr. Bernhard Baunsgaard kan gå hen og slå op vedrørende udvalgsarbejdet i marts 1985 om aktieselskabsskatteforhøjelsen. Hr. Bernhard Baunsgaard kan konstatere, at socialdemokratiet stillede forslag om at rette disse teknisk meget uheldige overgangsbestemmelser. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard gransker sin hjerne-kiste, vil han også kunne huske, at vi indtrængende appellerede til ham om at sørge for, at disse huller blev lukket, men appellen blev ikke imødekommet, fra radikal side var der ingen vilje til at lukke disse huller.

Det betød selvfølgelig ikke, at vi var modstandere af, at man forhøjede selskabsskatteprocenten på den lange sigt, men det gjorde, at vi undlod at stemme, fordi vi ikke kunne medvirke til et sådant lovsjusk med overgangsbestemmelserne, som hr. Bernhard Baunsgaard lagde ryg til. Det er, hvad der var om den sag.

Det andet, vi fandt uheldigt, som vi kritiserede, og som vi stillede ændringsforslag om i marts 1985, var, at regeringen og de radikale ikke ville give kommunerne deres andel af den forhøjede selskabsskat.

Sådan var det, og det kan man jo slå efter, hvis man ikke mener, man kan huske det på stående fod.

Med hensyn til SFs spørgsmål er det rigtigt, at der vist er en teknisk rettelse at foretage med hensyn til ejerskabet. Det har vi ikke fået formuleret rigtigt, det medgiver jeg gerne.

Med hensyn til moder/datterselskabsdirektivet er jeg ikke opmærksom på modstriden, men det må vi jo diskutere nærmere i udvalget.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning og derefter ministeren for skatter og afgifter.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det står fast, at socialdemokratiet ikke stemte for forhøjelsen af selskabsbeskatningen på 4 mia kr. Det står fast, at det allerede dengang var sikret, at de var til rådighed for skattereformen. Nu finder hr. Lykkesoft et tredje forslag frem, som skulle være i orden. Jeg kan ikke mindes andet, end at socialdemokratiet sagde: det er et led i julepakken, derfor vil vi ikke være med.

Det er meget sikkert, at socialdemokratiet har stillet nogle ændringsforslag. Det er lige så sikkert, at jeg har spurgt, om man derefter ville stemme for det, og at socialdemokratiet har sagt nej. Jeg tager naturligvis ikke ansvaret for gennemførelse af lovforslag, når forslagsstillerne ikke engang vil være med til at sikre, at det bliver vedtaget; det er klart.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Der var punkter i hr. Stavads indlæg, som i høj grad undrede mig. Nu har jeg naturligvis den største forståelse for, at formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg i denne tid er underkastet en hård arbejdsbyrde, og jeg kan da også formode, at han i går aftes måtte sidde og arbejde sent med en række tunge sager. Det er den eneste forklaring, der kan være på, at man kan sige, at lempelsesreglen har noget som helst at gøre med eksport af arbejdspladser. Det var noget, hr. Lykkesoft gentog, men det er i virkeligheden noget vrøvl – simpelt hen.

Forholdet er det, at det alt andet lige må være bedre for en virksomhed, der har et produktionsapparat her i landet, at producere flere enheder at sælge fremfor at etablere en ny produktionsenhed. De virksomheder i Danmark, der laver filialer i udlandet, gør det af forretningsmæssige grunde. Der kan være masser af grunde til, at man ikke kan sælge producerede enheder til udlandet fordelagtigt uden at gøre det gennem en filial. Der kan være toldskrænker, der kan være transportproblemer, der kan være leverandørproblemer, der kan være salgsargumenter. I alle disse tilfælde, hvor en virksomhed producerer yderligere enheder ved at holde virksomheden i udlandet, går indtægten til det indenlandske selskab, og det er derfor, man har lempelsesreglen vedrørende den indenlandske beskatning.

Så jeg synes ikke, man fra socialdemokratisk side skal blive ved med at gentage dette fuldstændig forkerte argument om, at der er tale om eksport af arbejdspladser. Det understreger kun, hvor lidt forståelse og viden man har vedrørende forretningslivet.

Hr. Rahbæk Møller omtalte betænkningen fra B 50-udvalget. Det, der er aftalt – det vil jeg gerne understrege – mellem regeringen og forligspartierne som led i skattereformen, er, at vi skal formulere nogle bestemmelser, der forhindrer skatteflugt. Det er klart, at den aftale står regeringen ved, og det er, som hr. Lykkesoft også sagde, noget, vi er i gang med, og som der er en vis fremgang i. Men herudover er regeringen ikke forpligtet til noget. Vi er ikke forpligtede til at tage hver linje af denne betænkning op og lave et lovforslag. Der står ting i den, regeringen bestemt ikke kan gå ind for, og vi er navnlig ikke forpligtede til at foretage en gennemgang af alt, hvad der hedder skat på indtægt, som hidrører fra udlandet, på nogen som helst måde.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg kun sige, at det er rigtigt. Jeg mindes godt, at hr. Bernhard Baunsgaard rejste spørgsmålet om andelsselskaber i likvidation over for mig. Det er en af de ting, jeg beklager at jeg ikke har kunnet nå i denne samling, men jeg vil bestræbe mig på under det udredningsarbejde, jeg skal foretage, at det problem bliver særligt omtalt. Jeg har tænkt mig, at udredningsarbejdet skal foretages i sommerens løb, så det er klart, når folketinget mødes igen efter sommerferien.

I øvrigt forstår jeg ikke, hvor hr. Lykkesoft har det fra, at regeringen vurderer sin maksimale levetid til ét eller halvandet år. Det tror jeg ikke er blevet officielt tilkendegivet nogen steder. Tværtimod har vi et helt andet tidsforløb.

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte, om jeg havde taget stilling til, hvorvidt man skulle forbedre ligningen af selskaber enten ved større statslige tilskud eller ved at sikre den kommunale ligning bistand til det ofte ret komplicerede arbejde. Begge disse ting indgår i de overvejelser, jeg for øjeblikket gør mig. Jeg skal jo svare rigsrevisionen, og det har jeg vist yderligere tre måneder til, og vi har nogle overvejelser i gang for øjeblikket, så jeg vil ikke her forpligte mig til, hvad re-

[Ministeren for skatter og afgifter]

sultatet bliver. Jeg kan kun sige, at disse ting indgår i de overvejelser, vi gør os.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at skatteministerens udredning om andelsbeskatningen kommer efter sommerferien. Det ser vi frem til nye diskussioner om.

Med hensyn til udlandslempelsen må jeg sige, at jeg mener faktisk ikke, vi har misforstået noget; jeg mener, skatteministeren har misforstået noget. Det er meget nemt at svare ja eller nej til spørgsmålet: tror man, at en regel, der betyder, at jo større en del af éns samlede indkomst i selskabet man kan lægge i udlandet, jo lavere effektiv beskatning får man af sin samlede indkomst både her og ude, er til gavn for oprettelse af produktionsvirksomhed i Danmark fremfor i udlandet? Ja eller nej? Det er det spørgsmål, man må stille, og vi mener, at svaret ganske klart er, at reglen ikke virker til gavn for, at en virksomhed opretter produktionsvirksomhed her i stedet for at gøre det i udlandet.

Det, der kaldte mig herop, var egentlig bare endnu en replik til hr. Bernhard Baunsgaard. Socialdemokratiet ville selvfølgelig også have stemt for selskabsskatteforhøjelsen i foråret 1985, hvis vi havde kunnet få de krav igennem til en ordentlig gennemførelse af den, som vi stillede. Hr. Bernhard Baunsgaard var ikke til at få i tale, hverken med hensyn til ordentlige overgangsbestemmelser eller med hensyn til at fastholde den kommunale andel af selskabsskatten. Derfor undlod vi at stemme. Det betød naturligvis ikke, at vi forhindrede forslaget vedtagelse, men det var en markering af, at vi syntes, det var et utilfredsstillende arbejde, hr. Bernhard Baunsgaard havde gjort som forligspartner endsidigt med regeringen.

Vi syntes i øvrigt, at det var en besynderlig fremgangsmåde, at de radikale overhovedet accepterede, at dette forslag midt i et forhandlingsforløb, hvor det var inde som en del af skattereformen, blev taget ud, uden at man konsulterede socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg må indrømme, at jeg fandt det også besynderligt, at socialdemokratiet undlod at stemme for forhøjelsen, fordi overgangsreglerne var besynderlige. Det er jeg enig med socialdemokratiet i, og vi stillede sammen et ændringsforslag, men det betød kun, at forhøjelsen i praksis blev udskudt delvis et års tid. Mere betød det ikke. Fremover gælder det fuldt ud. Det var selvfølgelig derfor, SF og også VS stemte for. Jeg forstår stadig ikke socialdemokratiet.

Men det var i øvrigt skatteministeren, der kaldte mig herop på grund af hans omtale af B 50-udvalgets betænkning. Jeg forstår godt, at regeringen ikke agter at fremsætte hver eneste linje i en betænkning som lovforslag. Det er vist aldrig nogen sinde sket, når der er kommet en betænkning. Selvfølgelig vurderer man den.

Når nu nogle er begyndt at fremsætte forslag fra betænkningen, vil jeg godt spørge ministeren, om ikke han vil være så venlig at give os en liste over de forslag, regeringen ikke agter at fremsætte, for det vil vi da meget gerne have. Vi har taget initiativet til betænkningen, og vi længes faktisk efter at komme i gang med at fremsætte forslag på baggrund af den. Hidtil har vi holdt os tilbage, fordi vi respekterer fortrolighedskravet, men vi vil meget, meget gerne have en liste fra regeringen over forslag, hvor vi frit kan boltre os.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af hr. Lykketofts bemærkning om, at det var besynderligt, at vi ikke meddelte socialdemokratiet, at der foregik forhandlinger om en forhøjelse af selskabsskatten, før vi tog fat på skattereformen. Ja men det ved hr. Lykketoft jo godt. Ellers kan hr. Lykketoft spørge hr. Hjortnæs. Både hr. Lykketoft og hr. Hjortnæs fik besked, så snart vi blev underrettet om, at der foregik forhandlinger. Jeg lod beskeden gå videre, og den gik ud på, at man forhøjede selskabsskatten, men at den fortsat var til rådighed for skattereformen. Den skulle forhøjes allerede et år tidligere, for at vi kunne få det provenu ind til andre opgaver i det år.

Formanden:

[Formanden]

Hr. Lykketoft for en kort bemærkning, og derefter vender vi tilbage til det forslag, der er til behandling, ved, at ministeren for skatter og afgifter får ordet.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg sagde ikke, hr. Bernhard Baunsgaard, at vi ikke var blevet orienteret om det. Det blev vi, det husker jeg godt. Jeg har en rimelig god hukommelse, selv på dage, hvor jeg har været sent oppe. Det, jeg sagde, var, at jeg syntes, det var besynderligt, at de radikale overhovedet accepterede, at man midt i et forhandlingsforløb, hvor man i forvejen forhandlede selskabsskattens forhøjelse, tog det ud til særskilt behandling hos nogle af de deltagende partier.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg med formandens tilladelse lige gøre en enkelt bemærkning om det sidste, hr. Lykketoft sagde. Vi forhandlede ikke aktieselskabsskattens forhøjelse som et led i skattereformen. Det er rigtigt, at der kom forslag om det fra visse sider, men det var slet ikke afklaret på det tidspunkt, da regeringen lavede den pakke i forbindelse med overenskomsterne, hvori selskabsbeskatningen var et led.

Det, der kalder mig frem, er hr. Rahbæk Møllers bemærkning, for det kan da ikke være rimeligt, at hr. Rahbæk Møller bebrejder mig, at socialdemokraterne har fremsat det forslag, vi drøfter under dette punkt på dagsordenen. Jeg er tværtimod stærkt modstander af dette forslag og synes ikke, at det hører nogen steder hjemme i den sammenhæng, som bliver dannet af på den ene side skattereformen og på den anden side de muligheder for erhvervslivet, som er så betydningsfulde for løsningen af vore økonomiske problemer.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har skam ikke bebrejdet skatteministeren noget som helst. Det er kun hr. Lykketofts oplysning om, at socialdemokratiet havde spurgt hos regeringen, om den agtede at gøre noget ved sagen, der kalder mig frem.

Den slags oplysninger vil vi da også gerne have.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg forslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 258:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v.

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 7/5 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det forslag om ændring af aktieavancebeskatningsloven, vi behandler i dag, er efter regeringens opfattelse et helt uacceptabelt forslag. Det indeholder en række ændringer af loven, og de må alle betegnes som tilbageskridt i forhold til de regler, der blev gennemført i henholdsvis 1981 og 1983. Formålet med ændringen af aktieavancebeskatningsreglerne dengang var at skabe et regelsæt, der var nemt at forstå og anvende, og som gav et mere rimeligt beskatningsresultat, og som fremmede lysten til investeringer i erhvervslivet.

Forslagets hovedindhold er, at metoden til opgørelse af fortjeneste på almindelige aktier foreslås ændret fra den såkaldte aktie for aktie-metode til den såkaldte gennemsnitsmetode. Herudover foreslås det, at der genindføres beskatning af fortjeneste på aktier med mere end tre års ejertid, uden at tab på sådanne aktier kan fratrækkes i anden indkomst. Endelig foreslås også for hovedaktio-